

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 ft. félévre 2 ft 50 kr. negyedévre 1 ft 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tünitők, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 ftért kapják a hirt.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadó hivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Tavaszi.

Megmozdul az őstermészetnek milliárdnyi atomja, új hatalmas életerő kél a heverő rögökben. Amint a szűz verőfény letűz a hómezőkre, a fehér páncél enged keménységéből s életadó, termékenyítő nedűvé változva tűnik el a fekete humus szomjas mélyében, mely megüdvülve szívja, szívja magába a nedvet, a megiljedést, az életet.

És a barázdák alatt, ahol az ősi mag pihen, megpattan az élet. A kenyéradó magból kiesirázik a növény, áttöri a földet és zsenge-fejével feljut a föld színére, finom gyökereivel pedig lefelé kapaszkodik a fekete földbe. A sugár végigcsokolja a kibukkant magnövényt s rövid időn halvány zöld színe lesz a földfelületnek.

Ez a zöld szín a reménység, az ígért. A gazdaember örvendező szívvel, elfogódott lélekkel tekint munkájának eredményére s megható fohászt küld a nagy mindenség urához, hogy óvja a vetést minden romlástól, fagytól, féregtől, tüztől, vihartól, szárazságtól, jégveréstől, háborútól...

Amit keze munkájával, homioka veritékével, odaadó szorgalom- és buzgósággal megmunkált, amit vetett áhitattal, az Istenben való bizodalommal, az emberek iránti jóindulattal, — vajjon lesz-e azon áldás? Meghozza-e a nyár az aratást olyan örömmel, mint amilyen reménynyel ke-

segtet a munka ilyenkor, megpattanás-kor, virágnevelő fuvalom lengése idején, ragyogó tavasszal...

Mert itt van a tavasz! Nemesak a föld regéli, nemesak az első kítőző fűszál hirdeti, hanem erről beszél a rügyező erdő, a csobogó patak, erről beszél a sugárban fürdő természet, az ujjongó madársereg, új dalt énekelve új életről, virulásról...

... De szép a poézis, az álmodozás!

Szeretnők folytatni ezt a hangot, hymnuszt zengeni a természet örök rendjéről, ha az örök küzködés vissza nem vezetne bennünket újra meg újra a való életbe, a reális gondolkodás piaczára.

A tavasz valóban az a gondolatkör, mely leghamarabb elkalandoztat bennünket a virágos mezőkön, pedig a munka vár reánk, a munka, mely éltet, mely nevel, képesít bennünket arra, hogy megáljunk az idők forgatagában, az emberiség örök küzdelmében.

S ha mégis a tavasz most szemlélődésünk tárgya, az nem az egyes ember tavaszára vonatkozik.

A nemzeteknek is van tavaszuk!

Van a magyar nemzetnek is tavasza, mely, úgy érezzük, most van rügyezésben. Hosszu ideig bénult, lenyügözött erők támadnak föl újra, forr minden rétege a társadalomnak s utat keres a megnyilatkozásra, az alkotásokra, a fokozott erőteljes érvényesülésre.

A megmunkált területek, ahol a gon-

dos kéz az ügyesen előkészített talajba friss magvat vetett, csodamódra termik a legszebb gyümölcsöket s mutatják a legszebb eredményeket. Van gaz és dudva is elég, nem tagadjuk. Van gondatlan gazda s van hanyag kertész, — sőt van még egészen parlag terület is, melyhez nem tudunk elég munkás kezet, elég vetőmagot találni.

Ez onnan van, mert a nemzeti erőnek egyszerre sokfelé kellett el forgácsolni munkáját s egyszerre nem volt képes valamennyi terét munka alá előkészíteni.

De a tavasz erre is jó időszak!

Látjuk, hogy merre van a terület, a hová a mag hiába hullt, merre van a mező, melyet fölvert a gyom. Ki kell irtani a roszatgyökerestől, fel kell szántani a földet újra, s új, friss magot kell belevetni. A közeli nyárra talán meghozza a fáradtságos munka a maga eredményét.

De nincs okunk panaszkodni a mi tavaszunkra.

Sokkal fényesebb ez, sokkal ragyogóbb, semmint álmodni mertük valaha, szomorú időkben, lelket dermesztő nemzeti telünknek szomorú idején.

Akkor a legjobbak sem hitték azt, hogy a bekövetkező tavasz ilyen fényes lesz. Nem hitték, hogy a nemzetben alvó energia ilyen hatalmasan fog fölébredni, hogy századok mulasztásait képes lesz pótolni néhány rövid évtized. Csodaszerűnek látszik a múlt emberei előtt ez a fejlődés.

TÁRCZA.

Ez ám a lány.

Írta: Vass Géza.

Csinos volt, szép volt, de nagyon is fiatal arra, hogy férjhez menjen. Tavaly még bokorugró kurta szoknyában járt s ma már asszony, a kin egyáltalában nem látszott meg a zárdai nevelés félszége. Sőt, ha őszintén akarunk szólani, be kell vallanunk, hogy a kaczérságnak minden kellékével rendelkezik, a mit érvényre is juttat ott, a hol csak lehet, akár van rá szükség, akár nincs. Eleven, tüzről pattant menyecskevé nőtte ki magát s elszédít minden embert, a kit útjába vet a sors haragja. Kinoz, bánt, kegyetlenkedik a kaczérságával, de a férjén kívül nem mondhatja más, hogy a kíváncsú asszonyka perzselő szerelmében sütkérezett volna.

S a férje? Óh, nagyszerűen jött létre ez a házasság. Ismeretségünk körében óriási szenzációt szült, mikor Terike választása köztudomású lett. Beszéltek arról heteken át három vármegyében s nevettek a szegény Bonti Laczi rovására egy egész életre való.

De nevezhettek is.

Tudni való, hogy Bonti Laczi elvesztette a fejét és sülle-főve a Terike udvarában csapta a szel. Megrészegült a nézésétől, vére forrott a tekintetétől, villanyos ütés járta át minden tagját egy futó

kézszerítástől. Fél éjszakákon ott kóborolt az ablakai alatt, mikor Terikék aludtak s fiatal diákhöz illő idealizmussal szötte ábrándjait: vajjon mire gondol álmban, vajjon gondol-e reá s ha nem, ki aza boldog, az a szerencsés, a kire gondol s a kit neki minden áron meg kell gyilkolnia.

Terike tudta, hogy a fiatal ember nyakig kózmás, hogy bolondul érte reszkető féltéssel s szereti jobban, mint a hogy megérdemelné. Játszott, kacérkodott vele s ez a magaviselet még jobban ingerelte a gyeheknaként lobogó lángtengert. Nyilatkozni azonban nem volt bátorsága. Talán félt, hogy kiseretlik, talán félt a kosártól, elutasítástól, talán azért, hogy minél tovább ringathassa magát boldog illúziójában, remélve a jobbat s várva az alkalmat, a mely majd megérkezik valaha.

Egy zsuron történt. Terike szebb, kedvesebb, elragadóbb volt, mint máskor s vidám pajzánsgával bearanyozta az egész társaságot. Laczi egy ablakmélyedésbe dőlve majd megette a szemeivel. Koronként megsimogatta a homlokát, hogy széjjel ne pattanjon az, a forró, izzó szenvedélyek hulláma miatt. Dühöngő féltés fogta el; ha valakinek szólott, nevetett, a mi szinte komikus helyzetbe sodorta.

Oda intette a legintimabb barátját, Pataki Ferkót, a kire Teruska, sem más lány nem gyakorolt a legkevesebb vonzerőt.

— Ferkó — szólította meg szenvedélytől remegő hangon. Te okos tapintatos és higgadt ember vagy. Adj nekem tanácsot.

— Tanácsot? Miről jó az?

— Nagyon szerelmes vagyok.

— Tudom, Terikébe.

— Tudod? Ki árult el?

— Ki más, mint magad.

Laczi nagy szemeket meresztett.

— Mit csináljak?

— Vedd el.

— Hiszen ezt akarom. De hogyan.

— Furesa! Kérd meg és punktum.

— Nem merem.

— Ostobaság! Miért nem? Fiatal vagy, csinos vagy, jó állásban, nem haltok éhen. Hozzad megy s el van intézve a dolog.

— Gondolod? Hát ha kosarat ad?

— Azért kell megpróbálni. Néma gyermeknek az anyja sem érti a szavát.

— Te Ferkó, nekem mindig hűséges, jó barátom voltál.

— Az vagyok most is, különösen, ha nem fogsz érzelegni.

— Egy nagy szivességet tehetnél, a mivel egész életre lekötelnél.

— Na!

— Lásd én bátoratlan vagyok, de te meg merész. Beszélj a lelkére okosan, szép szóval s hűséges hű szolgád leszek mindörökre.

(Vége. köv.)

Az öregek, akik csak 40 évet tudnak visszafelé emlékezni, úgy látják a jelent, mint egy álmot, mint egy-egy ragyogó, mesés álomképet, melyet ébren látnak maguk előtt elvonulni s melynek ők maguk is élő, szereplő alakjai, cselekvő tényezők.

Mi ifjak pedig, akik a tavaszt élvezük, lelünkben érezzük a jó gazda aggodalmát, reménykedését. A vetés jól sikerült, az aratásnak is sikerülnie kell s itt az égi hatalmakon, a nemzetek, népek nagy Istenén kívül a saját erőnknek is erélyesen közre kell működnie.

Most van az ideje a figyelésnek, az intésnek. Pusztuljon a gyom, a gaz, csak tiszta kalásztenger álljon majdan a nemzet arató munkásai előtt.

A zsendülésnek, megpattanásnak, vírágfakasztó fuvalomnak idején ezek a gondolatok futnak előttünk . . .

A költségvetési vita vége.

A pénzügyminiszter budgetjét mindig a költségvetési vita végén tárgyalják és e tárgyalás után már csak egy rövidlélekzetű appropriációra van szükség, hogy az egész költségvetést tétő alá helyezze. Ezt az általánosan kielégítő véget Lukács Lukács pénzügyminiszter egy ép oly fényes, mint szakszerűen meggyőző beszéddel jelezte, melyet egyszerűen remeknek kell neveznünk a vitaközlés művészetében. Megengedte, hogy az 1868-iki és az 1897-iki költségvetések közt óriási különbség van, és hogy az állami bevételek terén a fejlődés nem mindenütt természetes. De az 1867-iki költségvetés nettobudget volt, míg ez idő óta minden évben bruttobudgetvel van dolgunk. 1868-ban az államnak majd semmi funkciója sem volt, míg most még a társadalom teendői is, a felebaráti szeretet terén, az állam költségvetésébe vannak felvéve. És ki akarja tagadni a nagy haladást, az állami intézmények nagyszerű fejlődését, melyeket 1868. óta a magyar állami budgetnek kellett ellátni és elősegíteni. Minő ma a honvédség az akkorihoz képest? Kulturális terén óriási haladást jegyezhetünk fel. Posta és távirat, igazságügy, közbiztonság stb. bámulatosan fejlődött s mindenesetre megtartotta azt a mértéket és tempót, amelyben az állami kiadások felszaporodtak. A bevételek növekedését semmiesetre sem lehet minden téren természetesnek nevezni. Az idők folyamán bizonyos adónemeket reformáltunk és törvények által iparkodtunk nagyobb pénzügyi eredményeket elérni. Ezt mindenesetre mesterséges fejlesztésnek lehet nevezni. De az állami bevételek legfőbb terén 1868. óta nem léptettünk életbe törvényváltoztatást és a bevételek ezeken a tereken is oly arányban fejlődtek, mint amazokon, tehát bevételeink természetes fejlődését semmiesetre sem lehet tagadni.

Az Ausztriával való kiegyezést illetően a pénzügyminiszter beszéde nyilatkozatot csak annyiban nyújtott, hogy a kormány mindazokat az ígéreteket tökéletesen és egészen teljesíteni fogja, melyek oly kérdésekre vonatkoznak, melyeknek elintézése tőle függ és az ő illetékességéhez tartozik. A kormány egy irányban sem változtatta meg a választások előtt elfoglalt álláspontját és ragaszkodik mindama ponthoz, melyet a képviselőháznak a törekvésére érdemesnek jelölt meg. A kvóta megállapítása mindaddig el volt s még ma is el van vonva a kormány illetékessége alól s e tekintetben nyilatkozni ma sem lehet. A kormány ma ugyanazt az álláspontot foglalja el, amelyet Lukács pénzügyminiszter tavalyi exposéjában hangsúlyozott s ez tökéletesen elég a helyzet tisztázásához. Mint a „Pester Correspondenz” végül jelenti, a kiegyezési javaslatok már legközelebb a képviselőház elé terjesztetnek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

Budapest, márcz. 22. A zárszámadási bizottság jelentésének elfogadása után Perezel Dezső bel-

ügyminiszter felelt Horánszky Nándor interpellációjára a székelyudvarhelyi állítólagos politikai visszaélések tárgyában. Kijelenti, hogy a Horánszky információjára téves.

A ház tudomásul veszi a választ, az interpelláló azonban nem.

Perezel Dezső belügyminiszter azután a Lepényi Miklós interpellációjára felel, két felvidéki anyakönyvvizető állítólagos szabálytalanságai tárgyában.

Lepényi válasza után, mely tonusával sok közbeszólást provokált, a feleletet jobbfelől tudomásul veszik.

Budapest, márczius 23. A napirend előtt az elnök kijelenti, hogy Andrássy Géza gróf lemondott mandátumáról. Helyébe valószínűleg Andrássy Gyula grófot léptetik fel.

A napirendet és kisebb jelentéseket, majd a kereskedelmi tengerészetről szóló törvényjavaslatot elfogadják.

Morzsányit megválasztották.

Budapest, márczius 23. Morzsányi Károlyt 244 szótöbbséggel megválasztották képviselővé.

Heltai Ferenc képviselő, választási elnök este 7 óra tüzte ki a zárót. A Braunpárt emberei csak 7 órakor gyülekeztek tömegestől a szavazásra, de már későn. Erre roppant lármát keletkezett. A Braun-hívek majd elverték Heltayt.

A szabadelvűpárt kökelében helytelenítik, hogy Heltay Ferenc képviselő, a választás elnöke, oly korán tüzte ki a zárót. — Ha a választást petícióval megtámadják, valószínűleg megsemmisítik.

Képviselő gyűlés.

K.-Vásárhely város képviselő-testülete f. hó 20-án tartotta meg rendes tavaszi közgyűlését. A gyűlés lefolyásáról következőleg számolunk be.

1. Olvassatik az alispán leirata a város telefon-összeköttetése tárgyában. A közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a sepsi-szentgyörgyi alispáni hivattal és pénzügyigazgatósággal való összeköttetést ohajtja s az ezután felmerülő költségeket viseli.

2. Az alispán ur leirata folytán a képviselő egy gőzmozgatót „Készülék beszerzésére a tanácsnak felhatalmazást ad s a költségeket 3 év alatt törleszti.

3. A kéjőkre s borbélyházakra vonatkozó szabályrendelet egyhangulag elfogadtatik.

4. A tanács beterjeszti a rendőrségi szervezési szabályrendeletet. A képviselő, tekintettel azon körülményre, hogy a szabályzat rendkívül terjedelmes munka, de másfelől annyira fontos is, hogy szükséges annak minden pontját ismerni, kiküld egy bizottságot, mely részletesen leírja a tervezetet s azután tárgyalásra előkészítve terjeszti a képviselő elébe, mely e célból külön összehívandó.

5. Polgármester előterjeszti, hogy a magas kormány a községi iskolák államosítása iránt végleg határozott és egy leiratban értesíti a várost, hogy a város által felajánlott hozzájárulások mellett az iskolákat átveszi. Örömdetesesen vétett tudomásul.

6. Polgármester előterjeszti, hogy az 1896. évi számadásokat a számvizsgáló bizottság megvizsgálta s azokat pontosan vezetetteknek találta. E szerint a város bevétele volt múlt évben 67.273 frt 42 kr., kiadás 67.230 frt 45 kr., pénzmaradvány 42 frt 97 kr. Összes teher 50.160 frt 53 kr., melyben bennefoglaltatik a Cserey-telek megvásárlására felvett törlesztési kölcsön is. A képviselő tudomásul veszi a számadást s városi pénztárnok, Kovács Dánielnek jegyzőkönyvi elismerést szavaz.

7. Polgármester bemutatja az 1896. évi gyámpénztári mérleget. Eszerint az árvai vagyon a múlt év végén

a) betéti könyvekben . . .	36016 forint 36 kr.
b) értékpapirokban . . .	265 forint — kr.
c) évadadók és adóslevelekben . . .	5789 forint 75 ¹ / ₂ kr.
d) aranynevekben . . .	11 forint — kr.
e) tartalék alap . . .	1620 forint 92 kr.
Összesen	43703 forint 3 ¹ / ₂ kr.

A képviselő a mérleget tudomásul veszi s Balogh János közgyámnak jegyzőkönyvi elismerést mond.

8. A képviselő a tanács előterjesztésére szavazattöbbséggel elfogadja, hogy a bor- és húsfigyasz-tási adók után 50 százalék pótdó szedessék s elren-

deli, hogy ezen határozat felsőbb jóváhagyásra felterjesztessék.

8. A közgyűlés utolsó pontját képezte a polgármester múlt évi jelentése. A szépen megírt jelentés kiterjeszkedik úgy a hivatalos ügyforgalomra, mint a város közgazdasági és kulturális viszonyaira s általában igen sok érdekes adatot tartalmaz. A jelentést a képviselő nagy érdeklődéssel hallgatta végig s polgármestert megjelenezte.

„Iparos tanoncoktatás Háromszék-megyében“

(Válasz Hidvéginék)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

„Iparos tanoncoktatás Háromszék-megyében“ cím alatt Hidvégi a „Székelyföld“-ben egy cikksorozatot tett közzé. A mennyiben ebben iparos tanonciskolákra s tanítóira nézve is van nagymértékű tájékoztatás és roszakaratu gyanúsítást magában foglaló vonatkozás, legyen szabad helyreigazítással élnünk, nehogy a közvélemény félrevezettség s azt higgye, hogy Hidvéginék tollába az ügynek önzetlen szolgálása diktálta a mondottakat s a tájékozottság, a dolgok ismerete és a tanoncoktatás érdeke szülte a kérdéses cikksorozatot.

Midőn állítja, hogy „Háromszék-megyében, kivéve K.-Vásárhelyet, a többi iparos inasiskolában a tanoncok iskolalátogatása, a tanítás eredménye tekintetében egyáltalában panaszra ok nincs“ és elmondja, hogy a Székelyföld más három megyéjében „a panaszok főként a mulasztások nagysága és bírságolások elhanyagolása képezi“, így folytatja: „Háromszék-megye sem vonható ki azonban a megrovás alól, mert valaminek Baróthon áll. polg. fiúiskolában van elhelyezve az iparos inasiskola, miért nincs S.-Szt.-Györgyön és K.-Vásárhelyen is a hasonló iskolákban elhelyezve? és miért nincs alárendelve ezen iskolák igazgatóságának az ipariskolai oktatás?“

Hogy minő logikával jut Hidvégi ama következtetésre, hogy a mulasztások nagysága és a bírságolások elhanyagolása a miatt van, hogy nem a polgári, hanem az elmi fiúiskolában van az iparos inasiskola elhelyezve, ezt józan észszel megérteni nem lehet. Hiszen arra a tanulóra, meg a mesterre nézve is mindegy akárhol tanuljon, csak tanuljon az inas. Aztán, hogy K.-Vásárhelyen a tanítás eredménye tekintetében panaszra több ok volna, mint Háromszék-megye többi inasiskoláiban, azt csak az önzés és roszakaratu állíthatja. Hiszen a Mártonffy főigazgató ur jelentésében, melyre Hidvégi is hivatkozik, a sok mulasztás mellett is az eredmény „jó“-nak van minősítve, mint máshol a pontos iskolába járás mellett. Miért van tehát panaszra itt több ok, mint máshol? . . .

Midőn az 1893. évi aug. 31-én kelt 33564. számú miniszteri rendelet „Az iparos tanonciskolák szervezése“ ügyében a felügy. bizottságnak megküldött, a tanítótestület azonnal a szerint szerveztetett. Azokat a tárgyakat, a melyeket polgári isk. tanároknak kell tanítani, azok tanítják. Mi kifogása van tehát Hidvéginék?

Rajzterem-hiányról sem panaszkodunk, mert bár az iparos tanonciskolának külön rajzterme nincs, de az ipariskola két felső osztálya a polg. iskola rajztermében polg. iskolára képezett rajztanártól tanulja a rajzot, kinek rendelkezésére állanak a rajzeszközök, minta- és rajzlapok. Hogy az előkészítő és I.-s osztály a közs. el. fiúiskolában tanulja a rajzot, annak az az oka, hogy a polg. iskolának csak egy rajzterme van s a rajzoktatás, vasárnap a nap-pali órákban egy és ugyanazon időben történik. Honnan tájékozta tehát oly alaposan magát Hidvégi? Pedig közvetlen tapasztalatból beszél, a mint állítja.

Csak irni, hogy gyanúsítsunk, valamely intézet minden alap nélkül lerántani törekedjünk, botrány-hajhászásnak lehet jó, de nem férfias dolog.

Az önzés béléget magán viselő cikksorozata-nak, roszakaratu gyanúsításának koronája a következő állítása:

„További észrevétel tárgyaül szolgál a tanító urak kiesinybe vevő, a tanoncok s az egész iparos osztályt lenéző, valamint nagyon is egyoldalú magatartása. Ezt kellene általában, de legfőképpen az iparos inasiskoláknál alkalmazott tanítóknak le-

küzdeni és ezért volna szükség az állami intézetek, az állami iskolai igazgatók fenhatóságai alá helyezni a tanítások közvetlen ellenőrzését. Ezen kicsiny-bevévén, ezen lenézés indító ok a fennebb érintett panaszok előidézésére, de ebből kifolyólag vezetettik a tanítás a népnevelés keretében, ennek kifolyása a hanyagsága és legtöbbször ok nélküli idővesztégetése a tanoncoknak.

Ez oly ocsmány vád, oly alaptalan és annyira sértő gyanúsítás, hogy erre reflektálni sem tartjuk érdemesnek s a mennyiben a fennebbieket speciáliter ránk is vonatkoztatja s mivel éppen a helybeli lapban jelent meg s ezélatozása és egyes kifejezéseiből ítélve ezt hinni is lehet, egész komolysággal visszautasítjuk.

Az ip. tanoncziskola tanítótestületének f. év márcz. 22-én tartott ülése határozatából és nevében K.-Vásárhely, 1897. márcz. 23.

M. Székely János,
ip. t. isk. igazgató.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk** a tavasz beálltával hűvösebbre fordult s ama nagy viharoknak, melyek az ország különböző részeiben a héten lezajlottak — a szélét mi is megérezteztük igen hűvös és kellemetlen légáramlat alakjában. Kaptunk egy kevés havat is és nyomában elég erős éjjeli fagyokat, hanem azért mégis csak tavasz van s nem sokára vége lesz a zimankós időknek.

— **Az összeférhetetlenségről.** Az országgyűlés összeférhetetlenségi bizottsága mult hétfőn ülést tartott, mely a budapesti takarékpénztár igazgatói: Benke Gyula, Tolnai Lajos, Dr. Neumann Ármin és Sámuel Lázár országgyűlési képviselők összeférhetetlenségi esete felett volt hivatva dönteni. Lehetnek-e országgyűlési képviselők, mivel igazgatói egy pénztáratnak, mely az osztálysorsjáték bérlete révén szerződési viszonyban áll az állammal. A megtámadott képviselők novében Tolnay Lajos egy védíratot terjesztett elő, melyben kimutatta, hogy az osztálysorsjáték bérlete csak május 1-én veszi kezdetét, tehát addig voltaképpen az összeférhetetlenségi eljárás merőben tárgyaltalan. Az osztálysorsjáték bérletét a pénzügyminiszterrel létrejött megállapodás szerint egy külön o cézúra szervezendő részvénytársaság fogja kezelni s e pillanattól kezdve a budapesti takarékpénztárnak minden további funkciója megszűnik. A részvénytársaság a napokban megalakul, így tehát a budapesti takarékpénztárnak még a szerződés életbelépte előtt nem lesz semmiféle összeköttetése az állammal. Az összeférhetetlenségi bizottság egyes tagjai még szóbeli uton is meggyőződést szereztek az ügy állásáról s végül a bizottság kijelentette, hogy jövő hétfőn fogja határozatát kimondani. Így állván a dolgok, egész bizonyosra vehető, hogy ez a felfújt dolog nem fog ug' ütni ki, mint sokan remélik. Mi egész nyugodtan várjuk a jövő hétfői döntő ítéletet s meg vagyunk győződve, hogy a mi szeretet képviselőnk, Benke Gyula, jövőre is megmarad nekünk.

— **Sport.** Nem csak finom hátultöltött vadász fegyverrel, hanem egy alkalmas doronggal is lehet némelykor a vadászat terén tisztességes eredményt elérni, a mint ezt az alábbi eset bizonyítja. A város éber gazdasági tanácsosa arról értesült, hogy a városnak a mező szélén levő esüérében egy róka család ütött tanyát, honnan be-belátogat a városba majorság husra. Nyomban kihirdettett a blokád a esüerellen és a nem békés ostromzár foganasítottatott. Kemény husángokkal felfegyverkezett emberek vették körül a rókatanyát s midőn a ravasz koma menekülni akart, egy csapással lefűleltetett. Ámde ez nem lett volna fényes eredménynek mondható, ha a tanyán még nem találtak volna 7 drb róka csecsemőt. Ezeket behozták a városba s mivel az apró bestiáknak még szeme sincs kipattanva, egy jólelkű ember, azaz: hogy róka-barát vette gondozása alá és most „cenezli“-val táplálja a nagy reményű róka ivadékokat.

— **Halálozás.** Elekes László, kovásznai ev. ref. lelkész, e hó 20-án, hosszas szenvedés után elhunyt. — A megbodogult 1893. november 27-én lett nagy többséggel, mondhatni: egyhangulag megválasztva a kovásznai hivat. által, s megnyerő módon, ritka szónoki képességéért és számtalan, a jó

papot jellemző szép tulajdonaiért — valláskülönbség nélkül — a társadalom osztatlan becsülését birta. Egy évvel ezelőtt szélütés érte, mely az általános szeretett lelkész, a kitűnő szónokot, a társadalomnak egy hasznos és tevékeny tagját lépésről-lépésre siettető a sir felé. — Csodálatos! Nyolcz év alatt ő a negyedik pap, kit a kovásznai hívők gyászolnak. A végzetnek csodálatos, kegyetlen játéka az! — Temetése 22-én történt óriási részvét mellett. A házánál Bodor János zagoni, a templomban Szabó Jenő barátsági lelkész tartott szívig ható, megrázó gyászbeszédet. A néhai feleséget, s csecsemő gyermekét hagyott maga után. Legyen álma esendes, emlékezete áldott!

— **Kérelem.** A vármegyei alispán urnak 4117—1897. számú „engedély“-e folytán a kovásznai róm. kath. főkegyhm. megbizottja, Pásztor Ferenc gondnok már utnak indul, hogy a Kovásznán építendő róm. kath. templom járára a vármegye területén a könyöradományokat összegyűjtse. A szent és nemes ezél iránti tekintetből tisztelettel kérjük a vármegye nagyérdemű közönségét, hogy szíves adományait nevezett gyűjtőnk átadni s ügyünket pártolni kegyeskedjen. A szíves adományok hirlapilag fognak nyugtáztatni. A fiók egyhm. megbizásából: Kovászna, 1897. március 22-én. Barthali János s. k. egyhm. főjegyző.

— **Közönség figyelmébe.** A esikszere dai honvéd laktanyában tervezett építkezések 35.846, azaz harminczötezer nyolczszáznegyvenhat forinttal előirányzott összeg erejéig engedélyezettek. Ezen építkezések foganasításának biztosítása ezéljából folyó évi április hó 2-án délelőtti 10 órakor Brassóban a honvéd laktanyában levő kezelőbizottsági irodában zárt ajánlati versenytárgyalás lesz. A vállalkozni óhajtok az engedélyezett költség után számítható 5%-nyi bánatpénzrel ollátott ajánlataikat az említett irodába legkésőbb a tárgyalásra kitűzött nap délelőtti 10 óráig annál is inkább nyujtsák be, mert a később érkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

— **Nyilvános köszönet.** — Gr. Mikes Ármin ur ő méltósága kegyes volt a Rudolf kórház részére 100 drb. fényődeszkát adományozni. Fogadjja a nemes szívű adakozó ezért halás köszönetemet. K.-Vásárhely, 1897. márcz. 24. Br. Szentkereszty Stephanie, a kórház elnöke.

— **A közönség figyelmébe.** A tavasz nyitával, midőn mindenki siet magzükségletét beszerezni, mint a megelőző években tettük, ugy most sem mulasztjuk el a közönség figyelmét felhívni a Mauthner Ödön magkereskedésére, mely egyedül képes olesó, feltétlenül esiraképes, dus virányt hozó virág- és veteménymagvakat szolgáltatni. Több évi saját tapasztalatainkból indulva ki, jó lélekkel ajánljuk ezen cézéget mindenkinek.

Közigazdaság.

A mesterséges trágyafélék alkalmazása, különös tekintettel a tavaszi veteményekre.

(Vége.)

A szuperfoszfátot tavaszi vetemények alá lehinthetjük ősszel, vagy tavasszal, s elhintés után azonnal vagy sekélyen alászántjuk, vagy beborenáljuk, hogy a nap ne süsse, s az eső közvetlenül ne érje, mert az által oldhatóságából veszít; ellenben a Thomassalakot — mint a talajvizben oldhatatlan foszfát trágyát, — tavasziak alá feltétlenül ősszel kell elszórni és pedig lehe'őleg az első szántás előtt, hogy így az ismételt szántások és fogasolások véghezvitele által a talaj minden részével jól elkeveredjen.

a szuperfoszfátot nitrogéntrágyával keverten is használhatjuk, ellenben a Thomassalakot nem, tehát utóbbit istálló trágyával sem szabad keverni, mert a salak szabad mesze kihajtja a trágya nitrogénját.

A szuperfoszfát oldhatósága a talajban évről-évre csökken, ellenben a Thomassalaké emelkedik; ez okból utóbbi különösen évelő növényre, rétek és legelők trágyázására használható.

Tavaszi gabonaféléknél egymagában való alkalmazás mindkettőnél bizonytalan hatású, ellenben

a szuperfoszfát, nitrogén trágyával keverten eredményes.

Gyök és gumós növényeknél a foszfortrágya hatása kitűnő, különösen akkor, ha ezt ősszel szorjuk el, mert így jobban képes eloszlni.

Hüvelyes és olajos veteményeknél hasonló hatású. — A dohánynál a szuperfoszfát termésfokozó hatása szembeötlő, a Thomassaló esekélyebb. — Az éghetőségre lényegesebb befolyást nem gyakorol.

Luczerna és lóhere igen halás a Thomassalak iránt, melyet, ha a lóhere vagy luczerna védőnövényvel vettetik, ősszel szórunk el, ha pedig védőnövény növény nélkül, akkor tavasszal.

Rét és legelő területekre Thomassalak való, melyet ősszel elhintve, azonnal befogasolunk. — Thomassalak káli trágyával, pl. kainittal keverve, a réti növényzet minőségét nagyon javítja, különösen nem nagyon nedves tőzeges helyeken.

Szuperfoszfátból kat. holdanként 120—150 kg.-t adunk, a Thomassalakból pedig 200-400 kg.-t. Mindkettőnek ára 3—4 frt között ingadozik.

A káli trágyák közül a koncentrált kálisók és a kainit jöhetnek figyelembe, bár mint előbb jeleztem, tekintettel azon körülményre, hogy talajunk káliban hiányt nem szokott szenvedni, jelentőségük nem nagy.

A káli trágyákkal hazánkban eszközölt kísérletek főképp a televénydus láptalajokon, homok talajokon és tőzeges réteken hajtatlak végre talajjavítás szempontjából, s e helyeken bámulatos eredményeket idéztek elő.

Tavaszi veteményeink közül káli trágyával ugyszólván csak a dohány alá tettettek ez ideig érdemleges kísérletek azon eredménnyel, hogy a kén-savas káli, mészen hiányt nem szenvedő talajokon jól hat.

Kassa 1897. január 12.

Gerlóczy Géza,
gazdasági tanintézet tanár.

HIRETÉSEK.

Szám 860—97 ki.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács által közhirrő tétetik, miszerint a folyó évi földadó kivétési lajstrom a városi adóhivatalnál április hó 1—10-ig bezárólag a 8 napi közszemlére ki van téve és az a hivatalos órák alatt megtekinthető, esetleg fellebbezések közvetlen a s.-sztg.-györgyi m. kir. pénzügyigazgatóságához adandók be.

Végül felhivatnak a t. adózó polgárok említett adónem előírása végett adókönyvecskéjüket a városi adóhivatalhoz mutassák be.

Kézdí-Vásárhelyt, 1897. év március hó 20-án

Bartók Károly,
polgármester.

55. 1—1

Szám 752—97 ki.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács által közhirrő tétetik, miszerint a folyó évi házadó kivétési lajstrom a városi adóhivatalnál április hó 1—10-ig bezárólag a 8 napi közszemlére ki van téve és az a hivatalos órák alatt megtekinthető, — esetleges fellebbezések közvetlen a s.-sztg.-györgyi m. kir. pénzügyigazgatóságához adandók be.

Végül felhivatnak a t. adózó polgárok említett adónem előírása végett adókönyvecskéjüket a városi adóhivatalhoz mutassák be.

K.-Vásárhely, 1897. évi március hó 20-án.

Bartók Károly,
polgármester.

56. 1—1

KIADÓ ÜZLET.

A Kantába lemenő utcába a Jancsó Károly tulajdonát képező üzlethelyiség berendezéssel együtt haszonbérbe

KIADÓ.

Értekezni lehet a tulajdonosnál.

57 1—

Szám 190
1897.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a k.-vásárhelyi kir. járásbíró 1897. évi 1725 p. számú végzése következtében Dr. Balogh Vendel ügyvéd által képviselt borsód-miskolezi bank javára Márkosfalvi Kocsis Gábor ellen 800 frt 60 kr s jár. erejéig 1896. évi nov. hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3669 frtra becsült egy viseltes eséplő gép kazánnal, egy ujj eséplőgép kazánnal, szelelő és lenese rosta, lovak, ökörök, tehenek, borjúk és szalmás gabonából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árvezésnek a k.-vásárhelyi kir. bíróság 1725 1897 sz. végzése folytán 800 frt 60 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 6 napjától járó 6 százalékos kamatai bíróság már megállapított költségei erejéig Márkosfalván a helyszínen leendő eszközölésére 1897. évi április hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak

meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt, K.-Vásárhely, 1897. évi Márczius hó 23 napján.

Kakucsai Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 178—1897.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1897. évi 1588 p. számú végzése következtében Dr. Cziffer Tódor ügyvéd által képviselt Pollák József özveg. javára k.-vásárhelyi Baka Lajos ellen 100 frt 36 kr s jár. erejéig 1896. évi június hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 309 frt 80 kr-ra becsült pálinka és lenese rostából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árvesnek a kézdivásárhelyi kir. bíróság 1588 1897. sz. végzése folytán 100 frt 36 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi márcz. hó 17 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 13 frt 4 kr-ban bíróság már megállapított költségei erejéig Kézdivásárhelytől a piacon leendő eszközölésére 1897. évi márczius hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kézdivásárhelytől, 1897. év márczius 10-ik napján.

Kakucsai Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

54 1—1

MEGHIVÁS.

A s.-szentgyörgyi kerületi betegsegélyző pénztár
1897. márczius 21-ére összehívott

III. évi rendes közgyűlését

miután a tagok ezen gyűlésén határozatképes számban nem jelentek meg
1897. évi márczius hó 28-án d. u. 2 órakor

fogja megtartani, melyre a t. munkaadók és a pénztár tagjai azon megjegyzéssel hivatnak meg, miszerint eme közgyűlés a megjelentek számára való tekintet nélkül, az alapszabályok 27 §-a értelmében határozatképes lesz.

A gyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A zárszámadások és pénztári kimutatások előterjesztése.
3. A felügyelő bizottság jelentése s a felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság kiegészítése.
5. Indítványok.

Megjegyzés: Indítványok csak egy tárgyalhatók, ha az igazgatósághoz a közgyűlést megelőzőleg 24 órával írásban beadatnak.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1897. márczius 21-én.

52 1—1

Az igazgatóság.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

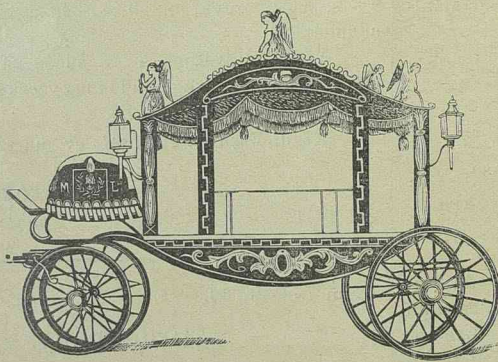
Kézdi-Vásárhelytől

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtől feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek és függőnytartók, tükrök, tolelt-asztalok, lőszőr és tengerifü matrácok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összebahajtható vas-ágyak 23 rugós matráczezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(23 96—100)

Uj temetkezési intézet!

DÁVID ANTAL

diszes berendezésű temetkezési vállalata az, hol a nagyérdemű közönség a szükséges halotti kellékeket minden rangosztályhoz illően, a legdusabb választékban találja meg. Szemfedelek, halottiöltözékek, művirág- és gyöngykoszorúk, fenyő- és tölgyfa (csere) koporsók legolcsóbb árban, érez koporsók gyári árjegyzék szerint lesznek felszámítva.

Diszesen kiállított üveges és egészen gyászos hintóim a temetkezések bármely fényének, pompájának megfelelnek; diszkocsimért is a legmérsékeltebb árt számítom fel, míg a teljes gyászkocsit a nálam vásároló közönségnek díjtalanul bocsátom rendelkezésére.

Az itten felsoroltakról meggyőződést szerezhet magának a nagyérdemű közönség, s midőn becses pártfogását remélem, vagyok kiváló tisztelettel:

DÁVID ANTAL.

A legszolidabb árak!

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vasárnelyen